

R. Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : myśli - aforyzmy XXXVII

Palestra 21/8-9(236-237), 95-96

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zowych (str. 51). Co najmniej dyskusyjna jest bowiem kwestia, czy brak zezwolenia dewizowego jest znamięm danego przestępstwa dewizowego. Do znamion przestępstw dewizowych należą opisowo ujęte elementy czynności objętej zakazem dewizowym.⁵ Natomiast zezwolenie dewizowe — jak to zresztą słusznie w innym miejscu zaznacza autorka — znosi tylko bezprawność działania. Przestępstwo dewizowe jest nim dlatego, że dana czynność została podjęta wbrew za-

kazowi, a nie dlatego, że została dokonana bez zezwolenia dewizowego.

Tego rodzaju monografia jak praca dr E. Fojcik-Mastalskiej, w pełni nowatorska i oryginalna, poruszająca ogromny wachlarz zagadnień, rodzi zawsze jakieś problemy dyskusyjne, co jest także jej efektem dodatnim. Autorka swoim wyczerpującym i doskonałym opracowaniem tematu wzbogaciła bardzo wydatnie wiedzę o prawie dewizowym.

adw. dr Bronisław Koch

⁵ W. Wolter: Klauzule normatywne w przepisach karnych, „Krakowskie Studia Prawnicze”, z. 3—4/1969.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)

XXXVII

Pełnienie zawodu może człowieka stawiać w osobliwych sytuacjach, wymagających nowych reguł albo zaostrożenia reguł już istniejących.

(OSSOWSKA)

Cechami charakterystycznymi idealnego adwokata są: szlachetność, brak wyrachowania, wszechstronna wiedza, całkowity szacunek i życzliwość w stosunku do kolegów, bezwarunkowa lojalność, wysokie wyrobienie społeczne, brak lęku i niezależność.

(ETTINGER)

Powinniśmy unikać zobowiązywania naszych klientów przez nasz sposób zachowania się, podczas gdy oni potrzebują naszej pomocy.

(CAMUS)

Ojciec PATOS i matka RETORYKA płodzą jedynie anemiczne i płacziwe bachory — frazesy.

(KONAR)

Ten człowiek zbyt wiele myśli, tacy ludzie są niebezpieczni.

(SZEKSPIR)

Każdy zapewne wie o tym, że zastępstwo cudzych skarg albo obron w sędowniczej sferze za to zamieniło się w urząd, że tak rozumu, jako też i cnoty wielkiej wymagać zwykło.

(LUBICZ-CZERWIŃSKI)

Środki dla utrzymania przymiotów i godności obrończej są wedle mojego zdania następujące: a) ustność i jawność postępowania, b) utworzenie izb obrończych, c) naznaczenie przysięgi na gorliwość w wykonywaniu obowiązków, d) usunięcie pokątnych doradców, e) zachowanie stosunków koleżeńskich; wszystkie te środki powinny być w zgodzie z zasadą niezawisłości.

(NIEMIROWSKI 1869 r.)

Institucja obrońców nie przypadkowi ani też niedostatecznej organizacji sądowej winna swój początek i trwałość swej egzystencji, opiera się na mocniejszych podstawach.

(TOROSIEWICZ)

Pracodawcy tylko są winni, jeżeli stan obrońcy upada w swej godności. Pozostawili mu tylko drogę zysku, która tym bardziej staje się niebezpieczna, im mniej jej towarzyszy cześć i szacunek.

(MOSER)

Na trzy rzeczy względ mieć potrzeba: na poprawienie tego, co wykroczył, na odstraszenie innych przykładem jego, na wynagrodzenie społeczeństwa i stronie skrzywdzonej. Z tych trzech przedmiotów pierwszy jest bez wątpienia najważniejszym.

(NIEMCEWICZ)

I słowo, które straciło funkcję, jest czasem dalej na etacie.

(LEC)

Zaniechać nauki to tak, jak zaprzestać usypywać góry wtedy, gdy tylko kosza ziemi brak do ukończenia dzieła. Lecz uczyć się dalej — to jakby zasypywać nierówności gruntu, gdy dopiero kosz jeden został wysypany.

(KONFUCJUSZ)

Wyjście poza swe środowisko, spojrzenie z zewnątrz na jego normy i wartości może stanowić coś w rodzaju osobistej rewolucji kopernikańskiej.

(OSSOWSKI)

Myśleć znaczy zmieniać.

(BRECHT)

W y b r a ł R. Łyczówek